

jeg, at jeg har gennemlæst, og ved at gennemlæse det maatte jeg som Justitsminister sige til mig selv: Foreligger der her i denne Skrivelse noget, som det paa-hviler dig som en embedsmæssig Pligt at foretage noget overfor? Dette var der en Mulighed for; thi Karl Hansen skriver selv i dette Brev, at han har faaet 500 Kr. af Planteudvalgets Formand, men der staar ikke, at han har leveret dem tilbage. Hvis han havde faaet dem og anvendt dem i sit private Forbrug, hvilket efter Brevets Indhold ikke kan siges at være modbevist, vilde det jo være noget, som faldt ind under Straffeloven, og jeg maatte altsaa gøre mig selv det Spørgsmaal, om der ikke var noget, der maatte være Genstand for offentlig Paatale. Jeg kendte imidlertid Karl Hansen som et retskaffent Menneske og nærde i mit Hjerte ingen Tvivl om, at han ikke havde forbrugt disse 500 Kr., og jeg var ogsaa overbevist om, at naar jeg spurgte ham derom, vilde han være sandhedskærlig nok til at sige mig den rette Sammenhæng. Derfor skrev jeg et venligt Brev til ham og anmodede ham om en Samtale. Han kom ogsaa op til mig — vistnok inden Brevet var afsendt; men det er ligegyldigt, han fik det alligevel —, og han erklærede overfor mig, at de 500 Kr. havde han givet fra sig igen. Saa var jeg sikker paa, at der i det, der var oplyst for mig, intet var, som det var min embedsmæssige Pligt som Justitsminister at gøre til Genstand for Undersøgelse ad politimæssig Vej; og jeg gav derfor Brevet en Paategning om, at de 500 Kr. vare betalte tilbage. Ordlyden af denne Paategning kan jeg ikke sige, da den var skreven med Blyant og nu er visket ud; men alle, som have haft med Brevet at gøre, erkende, at der var en Paategning af dette Indhold paa Brevet.

Derefter overgav jeg da Brevet til min daværende Kollega som Landbrugsminister, det ærede nuværende Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen), for at han kunde foretage, hvad der videre var fornødent, nemlig paa den Foranledning, som dette yderligere gav, undersøge Regnskabsforholdene indenfor Husmandsorganisationerne. Thi det gav kun en yderligere Anledning dertil; der forelaa nemlig Anledning dertil i Forvejen, og en Undersøgelse var allerede i Gang. Dette maa jeg have gjort straks; thi allerede Dagen eller Andendagen derefter kom Karl Hansen til mig og bad om at faa det hele tilbage, idet han vilde tage det altsammen i

sig igen. Jeg maatte imidlertid sige til ham, at han ikke kunde faa det tilbage fra mig, thi jeg havde ladet det gaa videre til Landbrugsministeren, for at han kunde sende det til Erklæring til Husmandsorganisationerne. Karl Hansen gik derefter, saa vidt jeg ved, til den daværende Landbrugsminister, som han imidlertid ikke traf, og gik derpaa hjem eller ud i Byen og skrev et Brev til Landbrugsministeren, hvori han, saaledes som jeg har oplyst i min Erklæring, skrev, at han havde haft en Samtale med mig, at han havde bedt om at faa det hele tilbage, men jeg havde afslaaet det, fordi jeg ikke havde det, og at han nu bad den daværende Landbrugsminister om, at han maatte faa det hele tilbage, eller at der i hvert Fald ikke maatte blive taget noget Hensyn dertil. Dette lod sig imidlertid slet ikke gøre; thi Dokumentet var sendt videre til Husmandsorganisationerne; jeg tror næsten, at den daværende Landbrugsminister personlig havde overbragt det i et Møde med Husmændenes Bestyrelse. Det er nu meget heldigt, at dette Brev foreligger, saaledes at jeg har kunnet vise dette i Erklæringen; thi fra den højtærede nuværende Landbrugsminister var det maaske ikke kommet frem. I hvert Fald har han jo ikke fundet nogen Anledning til at offentliggøre det, skønt det dog er et Dokument, som bringer Oplysning i Sagen; det er altsaa noget i Retning af det, som det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) for nogen Tid siden saa skarpt paatalte overfor den højtærede Justitsminister.

Det er nu ikke rigtigt, at der ingen Undersøgelse fandt Sted. Der forelaa, da det Ministerium, jeg havde den Ære at staa i Spidsen for, traadte til, i Landbrugsministeriet nogle uordentlige Regnskaber fra Husmandsorganisationerne, som gav Anledning til i det hele at undersøge Husmændenes Regnskabsførelse. Derom forhandlede den daværende Landbrugsminister ogsaa med Husmændene, og de gik i Gang med at undersøge disse Forhold; Husmændenes Organisationer maatte selv skaffe Materiale til Veje til Bedømmelse deraf. Det uordentlige Regnskab, der forelaa, da vi traadte til, var godkendt af den nuværende Landbrugsminister i hans daværende Egenskab af Minister. Jeg skal ikke rette noget Angreb mod ham i den Anledning; thi det vilde jeg finde ubilligt, og jeg retter naturligvis ikke ubillige Angreb; men han havde altsaa godkendt dette Regnskab. Nu undersøgte man i Husmandsorganisationerne, hvordan det i